כי אין נבללין מאי הוי הא תנן לא בללן כשר. ומה תאמר מכל מקום כיון דלכתחילה מצוה לבללן לריך להביאן מנחה שיכולה להיכוך [1] וי"ל כיון דהתי גברא לקרבן גדול מיכוון היה לו להביא בכלי אחד מצוה לתנן בפרק הקומצין גדול הנסכים (לקמן דף קג.): שמים מדר בכלי אחד לא יביא בשני כלים ומה הניח פסול הילכך מי לא הוה ניחא מעכבא היה לו להביא בכלי אחד [ח]: **ואמר** ר' זירא כל הראוי לכילה בו'. וה"מ מנח ליה לר' זירא הא לימא לא בללן כהן אחר בללן זר כמו בנח יצק ומתה קיים ליה דלא כמתיב עיכובא בבלילה ומה מתמר והא [ט] תנח בה קרא לכתיבא בלילה ממנחת מחבת ומרחשת ומפה תנור (ויקרא ו) ובנסיכים (במדבר ז) תריסר זימני ויש לומר דלא מיבעיא קרא לליכתוב בשום דוכתא ובלא בעמן בעמן בשמן זוי מ) וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבא בו ול"מ מנליא לביעבי ראוי לבילה מאחר דבילה לא מעכבא ול"ל קברא בעלמא הוא שיכן דכתב רחמנא בילה בעבעי לכל הפחות ראוי לבילה וכן בגבי קרייתה בחליבה דפ' מנות חליבה (יומא דף קד:) וגם קרייתה בזיכוים בפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף פ:) ובמכות (דף יח:) דבכל התם מייתי דרבי זירא אבל בפרק קמא דקידושין (דף כה.) קשיא טפי דבעי כל בשרו לאו לביעתה מיס אפילו בית הסתרים מגלן הא כיון דכתיב בשרו דמה בשרו מבשרתי ול"ל אפילו ראוי לו ניעבי ול"ל מצוה לכתיב כל בשרו ס) [מ"מ] מהני למימר דבעיון ראוי ול"ת ל"ל לכתחילה ניעבי רחיקה כמו בבילה וקריבה ול"ל שאני הכא דכתיב בשרו דמשמע מאבתרי ומילתי כתב בהדיא ורחץ מאבתרי ול"ת בפ' נגמר הדין (סנהדרין ד' מה:) לתמר שמואל נקוטה יד העדים פטור דבעיא קרא לכתיב ומסיק תנאי היא ואיכא למ"ד חייב נימא הרחוי לבילה כו' וי"ל להתם הין שברא לפוטרו בשביל כך ותם תאמר בגדיים בפרק נערה המפותה (דף עג.). דבעי מרם מהו שיפר לאחמי כו' ומספקינן ליה מי בעיא רחוי לשמיעה כדרבי זירא מי לא תמני מספקינן ליה וי"ל מצוה לתמר דכתב רחמנא ומיהו מצוה תנא ושייר התם לתפיקי שמיך דקתני ותי תאמר נקט שמיך הרחוי לכפר תנא ומיהו מצוה תנא ושייר שמיך שמיעה: **שריבה** בפתיתין. שבר לה כמ"ד בפרק הלו מנחות (לקמן דף קג.): **שמים.** עשרונים (לקמן דף קג:): **שמים.** עשרונים ונבללין בלוג אחד: **שמים ואחד אין נבללין.** בלוג אחד הילכך לא יביא ס"ל עשרונים בכלי אחד לפי שאין רשאין לתת שם שני לוגין וכר' אליעזר בן יעקב דאמר בפרק שתי מדות (לקמן דף פח.) אפילו למנחה של שמים עשרון אין לה פחות מלוג. ולי נראה לאפילו לרבנן דאמרי שמים לוג וי"ל דהכא מיירי בשני עשרונים ושלישי לוג ואין לך פחות מלוג ומיהו לכתחילה בעי שלשה לוגין כדתנן בפרק המנחות והנסכים (לקמן דף קג:): **שמים.** עשרונים ונבללין בלוג אחד: **שמים ואחד אין נבללין.** בלוג אחד הילכך לא יביא ס"ל עשרונים בכלי אחד לפי שאין רשאין לתת שם שני לוגין וכר' אליעזר בן יעקב דאמר בפרק שתי מדות (לקמן דף פח.) אפילו למנחה של שמים עשרון אין לה פחות מלוג. ולי נראה לאפילו לרבנן דאמרי שמים לוג ואין לך פחות מלוג ומיהו לכתחילה בעי שלשה לוגין כדתנן בפרק המנחות והנסכים יפה בכלי אחד: **כל הראוי לבילה.** שמים עשרונים שנתחייבו לבלל בשרה [ג] ואמר ר' זירא כל הראוי לבילה בו ולא לבילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לבילה מעכבת בו מידי אירייא הא כדאיתא והא כדאיתא לא יצק לא יצק כהן אלא זר לא בלל לא בלל בלל: או שפתח' פתים מרובות בשרה: השתא לא פתח בלל בשרה פתין מרובות מיבעיא מאי פתין מרובות שריבה בפתיתין ואיבעית אימא לעולם פתים מרובות ממש ומהו דתימא התם הוא דאיכא תורת חלות עליהן אבל הכא דלא תורת חלות איכא ולא תורת פתיתין איכא קמ"ל לימא ד] מתניתין דלא כרבי שמעון [ב]דתניא רבי שמעון אומר [ב]כל כהן שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה שנאמר [ו]המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה מודה בעבודה יש לו חלק בכהונה שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה ואין לי אלא זו בלבד מנין לרבות ט"ו עבודות [ז]היציקות והבלילות והפתיתות והמליחות והתנופות וההגשות והקמיצות והקטרות והמליקות [ה] והקבלות והזאות והשקאת סוטה ועריפת עגלה וטהרת מצורע ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ מנין ת"ל מבני אהרן עבודה המסורה לבני אהרן כל [ט]כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה אמר רב נחמן לא קשיא כאן [ו] במנחת כהנים כאן במנחת ישראל מנחת ישראל דבת קמיצה [י]מקמיצה ואילך מצות כהונה לימוד על יציקה ובלילה שכשירה בזר ורבי שמעון בני אהרן הכהנים

והתנן [ו]ששים [א]נבללין ששים וא' אין נבללין והיינו בה כי אינם נבללין מאי הוי והתנן לא בלל כשרה [ב]ואמר ר' זירא כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו מידי אירייא הא כדאיתא והא כדאיתא לא יצק לא יצק כהן אלא זר לא בלל לא בלל בלל: או שפתח' פתים מרובות בשרה: השתא לא פתח בלל בשרה פתין מרובות מיבעיא מאי פתין מרובות שריבה בפתיתין ואיבעית אימא לעולם פתים מרובות ממש ומהו דתימא התם הוא דאיכא תורת חלות עליהן אבל הכא דלא תורת חלות איכא ולא תורת פתיתין איכא קמ"ל לימא ד] מתניתין דלא כרבי שמעון [ב]דתניא רבי שמעון אומר [ב]כל כהן שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה שנאמר [ו]המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה מודה בעבודה יש לו חלק בכהונה שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה ואין לי אלא זו בלבד מנין לרבות ט"ו עבודות [ז]היציקות והבלילות והפתיתות והמליחות והתנופות וההגשות והקמיצות והקטרות והמליקות [ה] והקבלות והזאות והשקאת סוטה ועריפת עגלה וטהרת מצורע ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ מנין ת"ל מבני אהרן עבודה המסורה לבני אהרן כל [ט]כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה אמר רב נחמן לא קשיא כאן [ו] במנחת כהנים כאן במנחת ישראל מנחת ישראל דבת קמיצה [י]מקמיצה ואילך מצות כהונה לימוד על יציקה ובלילה שכשירה בזר ורבי שמעון בני אהרן הכהנים

תורה אור השלם

1. הַמַּקְרִיב אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה:
ויקרא ז לג

2. וְנָפַשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיי סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה:
ויקרא ב א

מוסף רש"י

שישים נבללין ששים וראחת אין נבללין. דעד ששים יכולין ליעבל בכלי אחד בלוג אחד, ולעיכוב דר' אליעזר בן יעקב נקט לה דאפילו אמרה אל ששים עשרון אין לה ליהוי אלא לוגא (להלן קג:). **כל הראוי לבילה.** כגון ששים עשרונים לחרים ליעבל מלוג אין בילה מעכבת בו. דאפילו לא נבל כשר בילה מעכבת בו. דבעינן שיהא רחוי ליעבל (שם). **וכל שאין ראוי לבילה בילה מעכבת בו.** דלחרי בילה בעינן, דאפשר להתקריב בה מנות מנחה (יבמות קד: וכעי"ז קידושין כה.). **והכי** הוה ממצע מנחה מן הקטנות דתיכה כליס, שכל דבר שנוה הקב"ה בהניה יש בו עיכוב שיעכב בהמתו בהניה, ולא בחמורות שבמנחה, אבל מנחות הלמורות פוחה מלוג, כגון מנחת קנאות, בלילה בחנחה, יש שאין מעכבין אם נילה בהמתו (רשב"ם ב"ב פא:). **נשנה** עליו לעכב. ויש שאין מעכבין (רשב"ם ב"ב פא:). **כל כהן שאינו מודה בעבודה.** שאחר בלבו דאני יד העדים פטור דבעיא קרא לכתיב ומסיק תנאי היא ואיכא למ"ד חייב נימא הרחוי לבילה כו' וי"ל להתם הין שברא לפוטרו בשביל כך ותם תאמר בגדיים בפרק נערה המפותה (דף עג.). דבעי מרם מהו שיפר לאחמי כו' ומספקינן ליה מי בעיא רחוי לשמיעה כדרבי זירא מי לא תמני מספקינן ליה וי"ל מצוה לתמר דכתב רחמנא ומיהו מצוה תנא ושייר התם לתפיקי שמיך דקתני ותי תאמר נקט שמיך הרחוי לכפר תנא ומיהו מצוה תנא ושייר שמיך שמיעה: **שריבה** בפתיתין. שבר לה כמ"ד בפרק הלו מנחות (לקמן דף קג:): **מודה בעבודה יש לו חלק.** (לקמן דף עה:) שקופל אחד לשמים ושנים לחרבעה ולא כמ"ד מחזיר [ט] לקולתן שנאמר המקריב אותו כו': **מודה בעבודה יש לו חלק.** הכא נקט מודה בעבודה ממש דאילו ת"ח אלא שהוא רשע ובפרק הזרוע והלחיים (חולין דף קל.) ממרינן לתן נותנין ממנה לכהן עם הארץ שנאמר נתת מתנ למחזיקים בתורה ס' ולא קאמר לכהן שאינו מודה מדכתיב מחזיקים ושמא יש לחלק דהתם בתרומות ומעשרות שלשם נותן לכל כהן שרוצה והכא בקרבן הממחלק לכל בית אב של אותו היום ופלקא דעתך שכולן שוין משום לכל בני אהרן תהיה חיש כאחיו קמ"ל קרא דעשיון מודה בעבודה: **מנין** לרבות ט"ו עבודות. הכא לא מצי מוקמה דרבי שמעון לעשרים שלא מצינו לה עבודה בסוף פרק קמא דזבחים (דף יד:) משום דאיכא למיתא מעות הפיטים דאי אפשר לעשות בלא קמיצה ומיהו קשה לריכא למיתא בשר בלא קמיצה ונקיט ונילף דבעינן קבלה מדכתיב התם לאפקה נקבלה נלעון הולכה ומיהו קשה לאכתי מיבעי בעבודות שונה כגון תרומת הלשכה שאינה נעשית בכלי קודש קמיצה ומנינהו נקיט מערבית דכתיבי בעבודה כעבד מודה של קרן במעמדות (פסח). ובסוטה (יד:). **והזאות.** היינו דתניא בספרי שלח המוקדש בפנות הניתנין בפנים על הפרוכת ועל מזבח הזהב כיון הניתנין בחוץ. שמיעה לן קראיב שלח זאב בשר בה ערבייה עגלה. בכתיבי היא דלמתיב (דברים לא) ונבנו הכהנים בני לוי שהרות מצורע. בפרק בהמה בין מבפנים. בתקבל בלתיב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו וגו' בין מבחוץ. בגבולין בכל עיר ועיר בשיש הנוגעת מבני אהרן. פיפיה דקרא לעניל הוא (חולין קלב: קלג.).

שיטה מקובצת

ס) מתניתין דלא כר"ש התנא. חולין דף קלב. וא"ת וכי תימא אדעתין דר' שמעון בעי כל הני בכהן וכי אפי' דיעבד והא בלילות דאם לא בלל כשר וכי עביד ליה זר אמאי מפסיל אלא ע"כ ר"ש לא בעי אלא לכתחילה למצוה וא"כ מאי קאמר מתניתין דלא כר"ש דילמא מתניתין דמכשיר בדיעבד קאמר ור"ל דמתניתין משמע לתחילה ודבר הכי דאמרי' מקמיצה ואילך מצות כהונה אבל קודם לכן זר כשר. תו"ח. עוד אמר מהר"פ אע"ג דבלילה ר"ל לכתחילה בציקה פסול אפי' בדיעבד כיון דעיכובא כתיב בה וכי עביד לה זר הוי כאילו חסרה. פ) והקבלות. וא"ת והלא זו א) עצמה קבלה היא דאמרי' בובחים והקריב זו קבלת הדם ור"ל דבעי אשאר קבלות דלאו דשלמים דקרא דהמקריב לא מיירי אלא בשלמים וא"ת א"כ אמאי לא תני זריקות משום שאר זבחים ור"ל ב) דהר"א בכל הזאות. תו"ח: ג) במנחת כו' וא"ת אכתי קשה ממליחות דמתניתין משמע לא מלח כהן אלא זר ובמליתא דר"ש מליחות בעי כהן דא"ל כאן במנחת כהנים שהרי מליחה אחר קמיצה היא ובדבר שהוא אחר קמיצה אין חילוק בין מנחת כהנים ובין מנחת ישראל ור"ל דמתניתין ע"כ הוי ליה לא מלח כלל אבל בזבר פסולה דהא מליחה בראשו של מזבח ואי אפשר לזר לעלות על גבי המזבח. תו"ח: כאן במנחת כהנים. וא"ת היכי מצי לאוקמי במנחת כהנים והלא תני הקמיצות ומנחת כהנים אינה נקמצת ור"ל דמילי מילי קתני ולא קאי קמיצות אמנחת כהנים אלא אשאר מנחות וא"ת מ"מ מתניתין דלא כר"ש דקתני לא פתח כהן אלא זר והכא קאמר דפתיחות צריכות כהן ואין לומר (דהכי) [דהכא] מיירי במנחת כהנים דהא אמר לקמן בפ' אלו מנחות מנחת כהנים כיון שאין בה קמיצה אין בה פתיחה ור"ל כללו והכא מ"ש מצריך כהן למצוה בלבד א"נ הא דאמרינן לקמן דאין בהם פתיחה ר"ל פתיחה הראויה דהיינו אחת לשנים ושנים לארבע אבל מ"מ פתיחה איכא דכתיב פתות אותה פתים אבל במנחת כהנים לא כתיב כי אם תופיני מנחת

ה א מיי' פ"ו מהל' מעה"ק הל"ו:

ו ב מיי' פ"ג מהל' כלוחי הל"ח:

ז ג מיי' פי"ב מהל' מעה"ק הל' כג ופי"ל מהל' פסוה"מ הל"ו:

א) כ"ל דפתן קרא דהמקריב את דם השלמים גם קבלה בכלל דהא מנחתן בכלל והקריב וכו'. ב) נראה ל"ל וי"ל דהוה בכלל והזאות ורמיא למבניו במשנה למעלה דף כ' דתני שם והזיה ולא תני זיקה ול"ל דאי זיקה בכלל הזאה.